

Bir kadeh rakı ve özgürlük

“Yaşama Yanıt Vermek diye bir şey var. Doğadaki bütün varlıklar kendilerini gerçekleştirerek yaşama yanıt vermeye çalışırlar. Bitkilerin çiçek açmaları, elma ağacının meyve vermesi, bulutların yağmura dönüşmesi hep böyle yanıtlardır. İnsanlar için de aynı yasa var.

Yaşam olağanüstü bir şey. Yaşayan insanın bunun değerini bilmesi gerek. Yobaz karanlıklar dünyasına gömülürken, bizler yaşama yanıt verebildiğimiz ölçüde mutlu oluruz. Kimimiz para kazanarak, kimimiz aşklar peşinde, kimimiz gerçekleri arayarak, kimimiz güzel sesler, kimimiz güzel renkler içinde hep mutluluğu ararız. Benim bu öyküleri yazmamın nedeni bu! Mutlu olmak için yazıyorum. Bu mutluluk tek başına oluşan bir bencillik değil. Bir bütün içinde olan bir şey. Bu bütün içinde eşimi, dostlarımı, okurlarımı, akşamları bir kadeh rakıyı ve özgürlüğü seviyor ve yaşama yanıt vermeye çalışıyorum.”

Cahit Kayra

(Kasım 1996, Hoşçakal Bodrum)

Cahit Kayra 104 yaşında bugün.
Öğrendim ki, (ciğerleri) hastaymış.
Şifa diliyorum bütün kalbimle.
İşitince, birkaç satır yazmadan edemedim.

Datura adı verilmiş bir bitki / ağaç vardır Bodrum’da.
Bizim bahçede de var.
Bir kuytuya diktiğim gün hatırimda
Akşam yavaş yavaş açar beyaz çiçeği. Gözle izlenir.
Güzel bir kokusu vardır.
Bodrumlular yapraklarını sarıp kafa yaparmış bir vakitler.
Cahit Bey’den öğrenmiştik.

Kumbahçe’de, kemerli güzel bir sokakta (*Uslu*),
geleneksel güzel evinde, bir ‘oralı’ gibi
keyfini çıkardı kasabanın.
Artık *gidişatla* baş edilemeyeceğini görünceye kadar.
Öyleleri çok.

Alıntıladığım bilgece satırlara bakıp,
'Kim ne poh yerse yesin'
demek istediği sanılmasın o önemli insanın.
Başka bir '*hayatı kavrama*', bir '*anlam*' vardır
o kitabın tamamında.
Kasabayı sevgili eşiyle terk edişi
radikal bir *karşı çıkış*'tır beyhudeliğe.

Bodrum Bodrumken, akşamüstleri
bir kadeh atmaya gelirdi *Hadigari*'ye.
Başta çok erken giden *ev sahibi* Hakan Aykan,
o canım küçük yerin
bütün '*şehit müdavimleri*' huzur içinde uyusun.
Sayıları epeydir...

Hakan şöyle anlatmış o günleri, vaktiyle:

*"Biz rakı ve votka biliyorduk...Rakının yanında peynir ve çerez verilebileceğini
gördük... Ben bir kıyıda org çalardım Helva söylerdi ...Yanımızda eniştem Erol
Ağan'ın sünger deposu boşalınca bizim de denizle irtibatımız oluverdi...
Mehmet Sönmez (bir zamanlar Bodrum kartpostallarıyla ünlüydü) ve Dursun
Kaptan pencere kıyısını keşfetti. Akşam üstü rahmetli Adnan bey her akşam
üstü gelir köşede otururdu ...*

*Başlangıçta orta yaş olan ve akşamüzeri gelmeye başlayan bu tür müşterileri
ilerleyen saatlerde çan çalarak ve volumnü yükselterek evlerine göndermeye
çalışır gençler için müzik yapmaya başladık
Dursun Kaptan "**Faşistler**" diye bağırır kızar biz de ona,
"Hadi eve koca deve" diye seslenirdik...*

*Çok güzel günler geçirdik.
Erol Simavi'nin ardından gerçek bir entelektüel bar olduk.
Şairler, yazarlar, ressamlar, çizerler, tiyatrocular..."*

Dursun, oradan uğurlanır, ara geçitten geçer,
Orhan ağbi ile Nevra'nın öyle herkesin giremediği
unutulmaz mekânından geçerken
bir somun ekmek alır,

'Bodrum gelini' Lon, dünya güzeli üç çocuđu,
ve kedisi, köpeđi, papađanı, bazen civcivleri, kirpisiyle
bir *peri masalı* gibi olan avlulu evin yolunu tutardı.
Artık fırın kaparmış olurdu çünkü.

Mutlu bir yer, güzel günlerdi gerçekten.

Ocak 2021

Ek:
Fotoğraflar, Sıtkı Kösemen'le yaptığımız
“**Derin Bodrum**” adlı kitaptan.
Kitaba şöyle bir önsöz yazmışım:

DERİN BODRUM

*Dün Bodrum'a gelenler,
bugün, Bodrum deđiřti diyorlar.*

*Daha eskiler,
kimi geçmiş özlemiyle,
kimi herkesin erişemediđi bir Bodrum'u
yaşamış olmanın satır arası övüncüyle,
kimi eski bir sevgiliyi hayatından
artık söküp atma kararlılığıyla,
sonuçta aynı kanıyı paylaşıyor.
Bodrum deđiřti.*

*Büyük şehirden taşınan hırslar,
yaşam biçimleri, hevesler, özentiler,
onların doğada açtığı izler, sesler
Bodrum'u – doğrusu, arsızca- değiştirmeye
devam ede dursun,
o hoyrat akıntının birkaç kulaç ötesine açılmak,
ya da kıyametin ortasında,*

*durup şöyle bir bakmak
fotoğraflı görmek için yetebiliyor:*

*Aslında, o gün görmüş coğrafyaya özgü hayat
soluk alıp vermeyi sürdürüyor.
Karada ve denizde, biraz derinde.*

